

Surjit Singh Sud, v. The State of Punjab etc. (Tuli, J.)

(5) ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੁੱਖ ਅਪਰਾਧੀ ਬੰਦ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

(6) ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬੀ.ਐੱਸ.ਜੀ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਬਾਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ, ਜੇ.

ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੂਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਆਦਿ.,-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1971 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 3183.

8 ਅਕਤੂਬਰ 1971 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ (IV of 1922)- ਸੈਕਸ਼ਨ 5, 10, 17, 18 ਅਤੇ 73(1) (iii) - ਟਰੱਸਟ ਨਿਯਮਾਂ (1945) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਦੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਮੁਅੱਤਲੀ, ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਆਚਰਣ - ਨਿਯਮ 17 ਤੋਂ 19— ਕੀ ਕਿਸੇ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ—ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣਾ—ਰਾਜ 2 ਸਰਕਾਰ—ਕੀ ਸੀਮਾਬੱਧ 1
19 -ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ - ਕੀ ਧਾਰਾ 14, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਯਤ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 10 ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1922 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਅਤੇ 73(1) (iii) ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹ ਕੇ, ਇਹ ਅਟੱਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਦੀ ਨੌਕਰੀ, ਮੁਅੱਤਲੀ, ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਆਚਰਣ, 1945, ਜਿਸ ਦੀ ਬਣਤਰ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। . ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ, ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ, ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਨਿਵਾਸ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਚੇਅਰ ਮੈਨ ਜਾਂ ਟਰੱਸਟ ਖੁਦ। ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ

ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 73(1.) (iii) ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਨਗਰ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸ. ਟਰੱਸਟ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਨਿਯਮ 19 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਪਾਰਾ 4 ਅਤੇ 7)

ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਚੇਅਰ ਮੈਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਕਿਸੇ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਖਵੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ 'ਤੇ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਦਫਤਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਆਪਣਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ^{ਤਬਦੀਲ} ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣੇ ^{ਰਹਿਣ} ਦਾ ਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਕੋਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਵਿਚ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਅਹੁਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਉਸ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। (ਪਾਰਾ ੮)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10, ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਚੇਅਰਮੈਨ, ਚੇਅਰਮੈਨ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਟਰੱਸਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੇਅਰਮੈਨ ਚੁਣਿਆ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚੇਅਰਮੈਨ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ *ਪਦ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ*, ਭਾਵ, ਚੇਅਰਮੈਨ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਚੇਅਰਮੈਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਚੇਅਰਮੈਨ ਬਣੇ ਰਹਿਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ^{ਪੂਰੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ}, ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖਰਾ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟੀਆਂ 'ਤੇ ਕੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੋਵਾਂ ਤੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ

Surjit Singh Sud, v. The State of Punjab etc. (Tuli, J.)

ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੂਹਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਪਰਾ 91)

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226/227 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਜਲੰਦੂਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦਿ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ 6 ਜੂਨ, 1971 ਤੱਕ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਜਲੰਦੂਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਖਲ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਆਰ.ਐਸ.ਮੋਗੀਆ, ਵਕੀਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ੀ ਕਰਤਾ।

ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਬਨਾਸ਼ਾ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ।
ਨਿਰਣਾ

TULI, J.—(1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੂਦ, 4 ਜੂਨ, 1971 ਨੂੰ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ 7 ਜੂਨ, 1971 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ। 14 ਜੂਨ, 1971 ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1,000.00 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਮਹਿੰਗਾਈ ਤਨਖਾਹ/ਭੱਤੇ। - ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵਜੋਂ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 22 ਅਗਸਤ, 1971 ਨੂੰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਛਪੀਆਂ ਕੁਝ ਖਬਰਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੋਸ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ 24 ਅਗਸਤ, 1971 ਨੂੰ 8 ਸਤੰਬਰ, 1971 ਲਈ ਵਾਪਸੀ ਯੋਗ ਮੋਸ਼ਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 8 ਸਤੰਬਰ, 1971 ਨੂੰ, ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ 9 ਸਤੰਬਰ, 1971 ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(2) ਜਵਾਬਦਾਤਾ 1, ਸਟੇਟ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਨਕਲ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਕਰਤਾ 2 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸੈਣੀ, ਸਾਬਕਾ ਵਿਧਾਇਕ ਕਾਂਗਰਸ ਕਾਂਗਰਸ (ਆਰ), ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਚਲਾਕੀ ਕੀਤੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ 2 ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਰਿਟਰਨ ਜਾਂ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(3) ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਮੋਸ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 19 ਅਗਸਤ, 1971 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਲੀਗਲ ਰਿਮਬਰੈਂਸਰ

ਅਤੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਜਨ ਸੰਘ ਪਾਰਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੰਤਰੀ ਸ੍ਰੀ ਮਨਮੋਹਨ ਕਾਲੀਆ ਵੱਲੋਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਕੁਝ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅਤੇ ਜਵਾਬ 2. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਤਸੱਲੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦਫਤਰ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੁਧਾਰ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਮੁਅੱਤਲੀ, ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ, 1945 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਜੋ ਕਿ 4 ਸਤੰਬਰ, 1945 ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 19 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਦੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 73 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਨਿਯਮ ਇਸ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਸੁਧਾਰ ਟਰੱਸਟ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਇਸਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਹ ਮੁੜ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਵੀ ਯੋਗ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਹਰ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (ਸੈਕਸ਼ਨ 12 I (1)(c))। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਤੋਂ 20 ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਅਸਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

“17. ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 73 ਦੀ ਧਾਰਾ (iii) ਅਧੀਨ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਟਰੱਸਟ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ

ਸਮਾਂ ਅਜਿਹੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਤਨਖਾਹ ਸੌਂਪ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।

18. ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ, ਪ੍ਰੋਮੋਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਅਤੇ ਗਲਤ ਵਿਹਾਰ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ, ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਵੱਡਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਹਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ-

(i) ਅਫਸਰਾਂ ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਸਿਕ ਤਨਖਾਹ ਸੌ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਚੇਅਰਮੈਨ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ

(ii) ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ - ਟਰੱਸਟ ਵਿੱਚ:

Surjit Singh Sud, v. The State of Punjab etc. (Tuli, J.)

ਬਜ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਨੌਕਰ, ਪੰਜਾਹ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਾਸਿਕ ਤਨਖਾਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਘਟਾਇਆ, ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਟਰੱਸਟ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ।

19. ਚੇਅਰਮੈਨ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ।

20(1) ਚੇਅਰਮੈਨ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਕਰਤੱਵਾਂ ਜਾਂ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾਵਾਂ 12, 15, 21, 46 ਅਤੇ 96 ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ.

2.) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਰਤੱਵਾਂ ਜਾਂ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਕਸਰਤ ਜਾਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ (ਜੋ ਕੋਈ ਹੋਵੇ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਵੀ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਜਾਂ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ।"

ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 73(1)(iii) ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਵੀ ਉਚਿਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ - (1974)1

“73(1) ਧਾਰਾ 64 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਟਰੱਸਟਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਟਰੱਸਟ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ-

- (i) * * * * *
- (ii) * * * * *

(iii) ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਕਾਂ ਦੀ ਨੌਕਰੀ, ਭੁਗਤਾਨ, ਮੁਅੱਤਲੀ ਅਤੇ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਕਾਂ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਬਾਰੇ;
 . *****>

ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਅਤੇ 73(1) (iii) ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਅਟੱਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ, ਜਿਸ ਦੀ ਘੜਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੇਅਰਮੈਨਾਂ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਤਹਿਤ ਹਰੇਕ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਸੱਤ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਟਰੱਸਟੀ ਨਗਰ ਦੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਉਸ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟੀ ਚੁਣਨ ਵਿੱਚ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਨਾਕਾਮੀ ਕਾਰਨ ਹੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਉਸ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ, ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ, ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਵੰਡਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ . ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਫਸਰਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਤਨਖਾਹ ਸੌ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ। ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਚੇਅਰ ਮੈਨ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਚੇਅਰ ਮੈਨ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ, ਬਰਖਾਸਤ, ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਡਿਸਪੈਂਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਨਿਯਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ , ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 73 (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹੈ।) (iii) ਐਕਟ ਦਾ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਵਿਵਸਥਾ ਹੋਣੀ ਸੀ

ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੂਦ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਆਦਿ (ਤੁਲੀ, ਜੇ.)

ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟ੍ਰਸ ਟੀਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਿਯਮ 1 ਤੋਂ 10 ਵਿੱਚ ਸਕੱਤਰ, ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਅਫਸਰ, ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਰ, ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਰ, ਸੀਨੀਅਰ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ, ਜੂਨੀਅਰ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ, ਓਵਰਸੀਰ ਅਤੇ ਲੇਖਾਕਾਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 12 ਤੋਂ 19 ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸੇਵਾਦਾਰ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ, ਗਾਇਬ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਵੇਲੇ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟਰੱਸਟ ਜਾਂ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਸਿਰਫ ਨੌਕਰਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 18 ਅਤੇ 19 ਵਿੱਚ ਨੌਕਰਾਂ ਅਤੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਨੌਕਰ ਇੱਕ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ-ਅਧਿਕਾਰੀ, ਮੰਤਰੀ ਜਾਂ ਸੇਵਾਦਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਨੂੰ ਅਫਸਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਵਿੱਚ "ਅਧਿਕਾਰੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਸਿਰਫ ਅਣਹੋਂਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 73(1) (iii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਚੇਅਰ ਮੈਨ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਟਰੱਸਟ. ਸਕੱਤਰ ਟੈਰੀ, ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਰ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਨਿਯਮ 1 ਤੋਂ 10 ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਮੰਤਰੀ ਜਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਅਦਾਰੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਕੱਲੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ। ਸ਼ਬਦ "ਨੌਕਰ" ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 18, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 73 (1) (iii) ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਨ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਐਡ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਚੇਅਰ ਮੈਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ 11-ਬੀ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“11-ਬੀ. ਕਿਸੇ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਨੂੰ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ।

)

ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਨੋਟ ਰੀਡਿੰਗ ਹੈ: -

“ਨੋਟ। — ਇਹ ਨਿਯਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।”

ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ^ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਨੋਟ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ 20 ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ਼ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਫਸਰਾਂ ਜਾਂ ਸੇਵਕਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਨ।

(5) ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ 1 ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਕੈਜ਼ੂਅਲ ਲੀਵ ਰੂਲਜ਼, 1950, ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਚੇਅਰ ਮੈਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਤਿਕਾ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਉਹ ਨਿਯਮ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹੋ:-

"ਚੇਅਰਮੈਨ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੀ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਸੰਭਵ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਿਤੀ (ਵਾਂ) ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਅਗਲੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਰਸਮੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ। ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ।

v

ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਕੈਜ਼ੂਅਲ ਲੀਵ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅੰਤਿਕਾ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਚਨਚੇਤ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਨੋਟ, ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਚਨਚੇਤ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ ਜੇਕਰ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। . ਇਹ ਨੋਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਨਗਰ ਸੁਧਾਰ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਪੰਜਾਬ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਲੀਵ ਰੂਲਜ਼, 1944 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਸੇਵਕਾਂ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ "ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਨੌਕਰ, ਸਥਾਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਨੌਕਰ ਤੋਂ ਹੈ ਜੋ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਥਾਈ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ, ਇਹ ਵਾਕੰਸ਼ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ

ਇੱਕ ਸੁਧਾਰ ਟਰੱਸਟ ਦਾ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਵੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤਿਕਾ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੋਟ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕੈਜ਼ੂਅਲ ਲੀਵ ਨਿਯਮ ਕਿਸੇ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਨੇ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਆਮ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਕਿਸੇ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 73 ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(6) , ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ, ਮੈਡੀਕਲ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗ ਵਿਭਾਗਾਂ ਤੋਂ, ਜਲੰਧਰ ਅਤੇ ਅੰਬਾਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਨੈਰਲਿਸਨੋਨ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨੰਬਰ.t49 LG-49/53904, ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਲਾਹ , ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ। :-

Surjit Singh Sud, v. The State of Punjab etc. (Tuli, J.)

"ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ :-

- (1) ਕੀ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਨਗਰ ਸੁਧਾਰ ਟਰੱਸਟਾਂ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ ਜਾਂ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ,
- (2) ਕੀ ਉਹ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ
- (3) ਕੀ ਉਹ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤਾ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

2. ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ:-

- (1) ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੇਅਰਮੈਨਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਟਰੱਸਟ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ। ਚੇਅਰਮੈਨ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ।
- (2) ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੋ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸੇ ਤਨਖਾਹ ਵਾਲੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੁੰਦੇ, ਅਤੇ
- (3) ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਜਾਂ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਦ

ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨਾਂ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਕਾਂ ਵਾਂਗ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਫੰਡ ਜਾਂ ਫੰਡ ਮੌਜੂਦ ਹਨ।

ਇਸ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਤੋਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਉਸ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 19 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਪਾਇਆ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 73 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਕਿ ਡੀਟੀਏਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 5 ਅਤੇ 10 ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਅਤੇ ਟਰੱਸਟੀ। ਨਿਯਮ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 73 ਵਿੱਚ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਲਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਉਸ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਹੀ ਜਿੱਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਦਾ ਲਾਭ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਹੋਰ ਅਫਸਰਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਯਮ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟੀਆਂ।

(7) ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨਿਯਮਾਂ

ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਨਿਯਮ 19 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਧੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਜਲੰਦੂਰ ਇਮ - ਪ੍ਰੋਵੀਨੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵਜੋਂ.

(8) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸੁਧਾਰ ਟਰੱਸਟ

ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਜੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਬੁਰੀ ਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨ ਹੱਥ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਕਰਸੀ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਹਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਪਦਾਰਥ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਰਾਖਵੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ 'ਤੇ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ। ਜਦੋਂ ਦਫਤਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਆਪਣਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਇਕ ਵਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸੁਧਾਰ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਕੋਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਵਿਚ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਅਹੁਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਛੋਟਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੋਮ ਨਾਥ ਭੱਲਾ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, (1) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਮੁੱਖ ਨੋਟ ਅਨੁਸਾਰ):-

“ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਸਪਲ (ਐਗਰੀਕਿਊਟਿਵ ਅਫਸਰ) ਐਕਟ, 1931 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (4) ਦੇਵਾਂ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮਿਊਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ

(1) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. (1970) 2 ਪੀ.ਬੀ. & Hr. 772

ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਖਤਮ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪੂਰੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ

ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਲਈ ਕਹੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਕਿਉਂ ਬੰਦ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੋਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਪਰ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਉਂ? ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਸ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(7) ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(7) ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 5 ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਉਸ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਇੱਕ ਪੱਖਪਾਤੀ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ impugned ਹੁਕਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(9) ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਹੈ; ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਵਸਥਾ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਦੋ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇੱਕ ਧਾਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਧਾਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 5 ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਵੇਲੇ ਧਾਰਾ 5 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਟਰੱਸਟੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਖਾਸ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਜਦਕਿ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਨਿਯਮ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ 10 ਇੱਕ ਚੇਅਰਮੈਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਇੱਕ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਦੋਵੇਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤ ਟਰੱਸਟੀ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਚੇਅਰਮੈਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਚੇਅਰਮੈਨ, ਚੇਅਰਮੈਨ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਟਰੱਸਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੇਅਰਮੈਨ ਚੁਣਿਆ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਪਦ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਚੇਅਰਮੈਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਚੇਅਰਮੈਨ ਬਣੇ ਰਹਿਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ

Surjit Singh Sud, v. The State of Punjab etc. (Tuli, J.)

ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੂਰੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਨਾਲ ਵੱਖਰਾ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਟਰੱਸਟੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਚੇਅਰਮੈਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਟਰੱਸਟੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨਗਰ ਦੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਧਾਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਲਈ, ਅਸਤੀਫੇ, ਕਾਰਜਕਾਲ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਤੇ 8 ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੇ ਦਫਤਰ ਅਤੇ ਆਮ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚੇਅਰਮੈਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਵਿੱਚ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦਾ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਧਾਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਹਟਾਏ ਗਏ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅਸਮਰਥਤਾਵਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾਵਾਂ 12, 15, 21, 46 ਅਤੇ 96 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਕਰਤੱਵਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਉਹ - ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪ ਸਕਦਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ, ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨਾਲ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਿਜ਼ੋਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 10 ਅਤੇ 11 ਚੇਅਰਮੈਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਸਿਰਫ ਚੇਅਰਮੈਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਟਰੱਸਟੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਚੇਅਰਮੈਨ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ, ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਤਹਿਤ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ, (2) ਵਿੱਚ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ 1969 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਰੂਲਾ, ਜੇ. ਅਤੇ ਮੈਂ ਖੁਦ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੁਕਤਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਤਹਿਤ ਸੁਧਾਰ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਰਣੇ 'ਤੇ ਇਹ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ

(2) 1969 ਦੇ CW ਨੰਬਰ 549 ਨੇ 16 ਜਨਵਰੀ, 1970 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਹੁਣ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਕਿਸੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਮ ਡਾਇਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (3) ਅਤੇ ਨਾਰਦਰਨ ਇੰਡੀਆ ਕੋਟਰਜ਼ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (4) ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ: **੨੦੧੦:**
(10) ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਡਾਲਮੀਆ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ, ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਆਰ. ਤੇਂਡੋਲਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, (5) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡ ਸ਼ਿਪਜ਼ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-

"ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਵਰਗੀਕਰਣ ਨੂੰ ਕੁਝ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਵਾਜਬ ਸਬੰਧ, ਭਾਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕੇਵਲ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਕੇਵਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਰਗੀਕਰਨ ਟੈਸਟਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੇਗੀ

ਟੀ
ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਉੱਪਰ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਹੈ, ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੂਜੇ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

- (3) ਏਆਈਆਰ 1965 ਐਸਸੀ 1518
- (4) ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 1581
- (5) 1959 SCR 279.

ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜੋ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਧਾਰਾ 5, ਪਹਿਲਾਂ, ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਚੇਅਰਮੈਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 10 ਹੋਰ ਟਰੱਸਟੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚੇਅਰਮੈਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਟਰੱਸਟੀ ਵੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਫਿਰ ਜੋਤੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਬਨਾਮ ਕੋਦਰੀ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, (6) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-

“ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਖੁਦ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਨਿਯਮ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਗਾਰੰਟੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।”

ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਨਾਲ ਵੱਖਰਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਤਕਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਚੇਅਰਮੈਨ ਹੋਰ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ, ਕਰਤੱਵ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਰ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਟਰੱਸਟੀ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(11) ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸਰਕਾਰੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਮੱਗਰੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਸਬੇ ਸੁਧਾਰ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਦੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੰਗਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਵੀ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਦੋ ਵਿਰੁੱਧ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਤੋਲਣ ਲਈ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ

(6) ਏਆਈਆਰ 1 1961 ਐਸ.ਐਲ.ਸੀ. 1 1602

ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੂਦ, ਬਨਾਮ ਹਾਈ ਸਟੇਟ ਆਫ ਪੰਜਾਬ ਆਦਿ (ਭੁਲੀ, ਜੇ.)

* ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਰਿਪੋਰਟਾਂ।

ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਲੂਰ ਸੁਧਾਰ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾੜੇ ਸਿਵਲ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਗੁਪਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੋਸ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਸੀਪਰਟ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਫਾਈਲ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਮੈਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਆਰ

ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਕਾਲੀ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਜਲੂਰ ਸੁਧਾਰ ਟਰੱਸਟ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੰਤਰਾਲਾ ਮੁੜ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ,

ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਕਿਸੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਨਤੀਜੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਅਧੀਨਗੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਗੁਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(12) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਅੱਧ-ਦਿਲੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਵੀ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਲਾਹੇਵੰਦ ਅਭਿਆਸ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਉਸਨੂੰ 'ਚੇਅਰ' ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। - ਮੈਨ, ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ, ਜਲੰਧਰ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਵੈਧਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਈਐਸਏ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ।

ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਲੋੜੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

(13) ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਵੱਲੋਂ 19 ਅਗਸਤ 1971 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਗੱਲ ਇਹ ਹੀ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ।

ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਤੁਰੰਤ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਕੁਝ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਛਪਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਹੁਕਮ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਜਾਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ।

(14) ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ।

NJLS.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਰੈਫਰੈਂਸ

ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਐਚ.ਆਰ.ਸੋਢੀ, ਜੇ.ਜੇ.

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ
, ਪਟਿਆਲਾ, - ਬਿਨੈਕਾਰ।

ਬਨਾਮ

ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦਾਰ।

1971 ਦਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 16।

ਅਕਤੂਬਰ 12, 197L

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI)- ਸੈਕਸ਼ਨ 2(1) (a) ਅਤੇ 4(3) (vM)-** ਵਾਹਿਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਭੂਮੀ-ਮਾਲ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਬੰਦੋਬਸਤ ਵਿੱਚ ਲੁੱਟ-ਖੋਹ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—'ਉਪਜਿਆ ਆਮਦਨ thereffem— -ਕੀ MM || ਸੈਕਸ਼ਨ 4(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ , (viiO ਧੜੇ 30 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ)